

Kazakh transcript:

Біз оқыған ВУЗымыздың аты «мұғалімдер дайындайтын жоғары оқу білім жері». Төртінші курста студенттер мектепке практикаға шығады. Екі ай бойынша мектепте төменгі сыныптарында сабақ береді. Ағылшын тілі, мысалы мұғалімі, сабақта отырады, сізді бағалайды жұмысыңызды. Практикаға арнайлы шыққан мұғалім сабақта отырып сіздің сабақты бергенізді бағалап, сіздің қателеріңізді көрсетеді және жақсы жерлеріңізді көрсетіп, сабақтан кейін осының бәрін студент және мұғалім талқылайды. Содан кейін сіз екі ай бойы берген сабақтарыңызға ең аяғында бір жалпы баға қойылады. Бұл өте керек нәрсе болды. «Неге?», десеніз, сабақты дұрыс беру оңай нәрсе емес. Сол үшін методика бойынша студенттерді бәрін үйретеді. Сабақтың басында қандай жұмыс жүргізу керек, ортасында және сабақтың аяқ жағында? Сонда басында фонетика жағынан тілді үйрету керек: тақпақтар, не болмаса, өлеңдер. Сонымен артикуляциялық базаны дайындаймыз, содан кейін жалпы тақырыбын түсіреміз, содан кейін ол тақырыпқа жаттығулар істейміз де, үй жұмысын тексереміз. Сабақтың аяғында бүгін сабақта не өттік соның бәрін қысқаласша қайталайды. Жаңа үй жұмысын беріп, мұғалім балаларға бағаларын айтқанда, бағаларға бәріне комментарий жасайды. Сүйтіп сабақты бітіреді. Бұл методикасы кейін біз мектепке жұмысқа түскен кезде, университетке жұмысқа шыққан кезде бізге өте пайдалы болды. Ағылшын және екінші тілден – неміс тілінен практикасын өттік. Жаңағы мұғалімдер келіп бізді бәрімізді тексеріп, жұмысымызды бағалап, өздерінің методикалық комментарийларын жасап, студенттарға сүйтіп көмек көрсетеді. Содан кейін тағыда бір бөлек айтып кететін нәрсе бұл – мұғалім-студент қатынасы. Бізде мұғалімдерді аты-жөні бойынша айтады. Мысалы, мұғалімнің аты және әкесінің аты бойы айтады ал студентті, не болмаса, атымен айтады мұғалімдер, не болмаса, фамилиясы бойынша айтады. Кішкентай аудиторияда отырғанда атымен айтады, ал лекцияда көп студенттер болған кезде студенттерді фамилиясы бойынша шақырып, фамилиясы бойынша тексереді. Мұғалімдерді университетте өте силап, өте бағалайды. Студенттер мұғалімдермен амандасып, жол беріп құрмет көрсетеді. Мұғалімдермен амандасқанда, «Сәлеметсізбе», деп амандасамыз. «Неге?», десеніз, сәлемнің бір неше түрі бар біздің тілде. Сонда «сәлеметсізбе» деген бұл жаңағы кісіні силап тұрғанды көрсетесіз. Бұл формальдық сәлем, үлкен кісіге берілетін сәлем. Сонымен студенттер мұғалімдерді силайды және оларға өздерінің силағанынды сөзбенен де іспенде көрсетуге тырысады.

English translation:

The institute where we studied is called “Pedagogical Higher Educational Institution”. Students pass practical training in schools during their fourth year. For two month they give classes in the elementary school. An English teacher sits in during your class and observes your work. The teacher, who observes the practical training, sits in during a

class, comments on your mistakes and positive aspects. The student and teacher discuss it after the classes. Then, after two month of work you are given a final grade. It (the practical training) was a very necessary thing because teaching is not easy. That's why students are taught according a certain methodology. What work should be done in the beginning of the class, in the middle and at the end. So, in the beginning you should teach phonetics: tongue twisters and songs. So, we prepare an articulation base. Then we explain a new topic. Then we do exercises for this topic and check the homework. At the end of the class we consolidate what we have done that day. Teacher assigns new homework to the students, declares their grades, he/she makes comments on them. So, the lesson comes to an end. This method was very useful when we began working at school, later in the university. We had to pass practical training in English and in the second language, in German. The teachers come, check on all of us, evaluate our work and make comments to help us. Then, the thing that should be discussed separately is a relationship between a student and a teacher. Teachers are addressed by their patronymic names. For example, teachers are addressed by their name and father's name, but teachers address students by their names or surnames. In a small auditorium they call by name, but on lectures where a lot of students are present, they call and check by last names. Teachers in the university are respected and appreciated very much. Students show their respect, courtesy, and obedience to the teachers. We greet a teacher with "*Salemetsizbe*" because there are several types of greetings. So, by saying "*salemetsizbe*" you show respect for this person. This is a formal greeting; we say it to an older people too. So, students respect teachers and show their respect with words and actions.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated